

ת"פ 58903/11/22 - מדינת ישראל נגד אושרי גויטע (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 58903-11-22 מדינת ישראל נ' גויטע(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 516324/2022

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא מיטל חלפון-נזריאן
מאשימה (המשיבה)
נגד
נאשמים (העותרים)
1. אושרי גויטע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רינת רוזנטל
2. אילן כחלון (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

החלטה

1. לפניי בקשת העותרים לגילוי ראיה חסויה, בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראיות").
2. בעניינם של העותרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שעניינן גניבה, התפרצות למגורים לבצע עבירה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיפים 384, 406 (ב) ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. בתמצית ייאמר כי בהתאם לכתב האישום נטען כי העותרים התפרצו בצוותא חדא לדירה, חיטטו בחפציו של המתלונן ונטלו אופניים חשמליים, קורקינט, מצלמה וקופת צדקה בה היה סך של 100 ₪. בהמשך, נטען כי עותר 1 רכב על הקורקינט והעותר 2 רכב על האופניים. בהמשך, כשאמו של המתלונן הבחינה כי הדירה נפרצה ובאמצעות צ'יפ שהיה מותקן על סוללת האופניים החשמליים, איתר המתלונן יחד עם השוטרים את האופניים והקורקינט בבניין כשהם נעולים. צוות שוטרים הגיע לביתו של העותר 2, דפק בדלת והודיע כי מדובר ב"משטרה", אולם ללא מענה. כשעה וחצי לאחר מכן, יצא העותר 2 מהדירה כשבידיו תיק ונעצר על ידי השוטרים. בהמשך, בעת שהגיעו השוטרים לעצור את העותר 1, הוא אותר לאחר שהתחבא בארון חדר השינה.
4. ביום 30.3.23 הוגשה ע"י העותרים עתירה לגילוי ראיה חסויה, בה ביקשו להורות על גילוי חומרי החקירה החוסים תחת תעודת החיסיון שנחתמה ביום 14.12.22 במסגרתה הוטל חיסיון על כל פרט או מידע שיש בו גלות זיהוי האדם שמסר למשטרה את הידיעה בדוחות הידיעה המפורטים לרבות פרטים נוספים בשלושה דוחות ידיעה שמספרם 22-1994-661; 22-1944-371; 22-2004-269 ובשלושתם הוטל חיסיון ביחס גם ליום ולשעת מסירת המידע.

5. נטען כי כפי שיפורט בדיון שיקבע, האינטרס האישי של העותרים גובר על האינטרס הציבורי בחיסיון המידע, מכיון שהתרומה שתהא להגנת העותרים בגילוי המסמכים, עולה על הפגיעה באינטרס הציבורי. נטען כי מעורבותו של המקור המודיעיני לא הייתה רק במסירת מידע בלבד, אלא למקור מעורבות של ממש וחשיפת המידע תסייע לעותרים להראות כי פעילות משטרת ישראל בעניינו הייתה פסולה. נטען כי חשיפת תוכן המידע החסוי במלואו עשויה לעורר ספק סביר בנוגע לעובדות המתוארות בכתב האישום.

6. ביום 16.4.23 הוגשה תגובת המשיבה. מהתגובה עולה כי המשיבה מתנגדת לחשיפת המידע והמקור וצינה כי נמסרו לידי ההגנה פראפרזות בנוגע לזיהוי שנעשה על ידי המקור ומיקומו של העותר 1.

7. בדיון שהתקיים לפניי היום שמעתי את טיעוני הצדדים אשר נטענו בהרחבה כעולה מפרוטוקול הדיון וכן הוצגו לעיוני במעמד צד אחד באמצעות רכזי המודיעין המסמכים החוסים תחת תעודת החיסיון.

המסגרת הנורמטיבית

8. ס' 45 לפקודת הראיות קובע:

"45.(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם..."

9. בע"פ 5033/19 מדינת ישראל נגד אבו חדיר (19.8.19) בית המשפט העליון התייחס לשיקולים אותם צריך לשקול בית המשפט בעתירה לגילוי ראיה חסויה כך:

"עתירת בעל דין בהליך פלילי לגילוי ראיה שהוצאה לגביה תעודת חסיון, עשויה להתקבל באחד משני התנאים: האחד - כי הראיה חיונית להגנת הנאשם; השני - כי הרראיה עשויה להועיל להגנתו, גם אם היא אינה חיונית לה, ובלבד שמידת התועלת הטמונה בה עולה על מידת הפגיעה בעניין הציבורי שעליו מגן החסיון... סעיף 46(א1) לפקודת הראיות... מוסיף וקובע כי בגדר ההחלטה האם להסיר את החסיון, על בית המשפט לשקול בין השאר - "את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדיון, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט"... בפסיקה נקבע, כי המבחן לחיוניותה של ראיה להגנתו של נאשם הוא מבחן "הפוטנציאל המזכה", שלפיו יש לבחון אם הראיה החסויה היא בעלת פוטנציאל לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם..."

10. בע"פ 7984/18 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.19) הפנה בימ"ש העליון לס' 46(א) לפקודת הראיות לפיו: "ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט..."

בב"ש 838/84, ליבני נ' מדינת ישראל (1984) ציין בית המשפט העליון כי: "אם הראיה החסויה מרכזית היא וחיונית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת חפותו או אשמתו של הנאשם, מן הראוי הוא לגלותה... לעתים הראיה אינה כה חיונית, אך היא עדיין בעלת משמעות נוספת. לעתים עשויה הראיה להשתלב במערך הראיות הכללי, ובסופו של דבר עשוי שיהיה לה משקל מסוים בהרשעת הנאשם או בזיכוי. היא עשויה להשפיע בצורה מסוימת על מהימנות הנאשם או העדים. היא עשויה לשמש תמיכה לראיות אחרות ולשמש מנוף לקיומה של חקירה נגדית ראויה. היא עשויה להסיר ספק או ליצור ספק... יש לבחון את חשיבותה היחסית של אותה ראיה, תוך מתן משקל לראיה, בהתייחס לקשת האפשרויות שבין חשיבות אפסית לבין חיוניות מרובה. משנקבע משקל זה, יש להשוותו למשקלה הביטחוני של הראיה בחשיפה. אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על גילוי".

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וכן מסמך שנכתב על ידי ב"כ הנאשמים וסומן על ידי לצורך הדיון **מחנ/1**, והוצגו לעיוני הדוחות החוסים תחת תעודת החיסיון, מצאתי כי דין העתירה להידחות.

12. מובהר כי עיון בחומר החסוי אשר סומן על ידי **מחנ/2**, **מחנ/3** ו-**מחנ/4** מלמד כי אין בחומר האמור להועיל להגנת הנאשמים שכן, לא מדובר בחומר בעל פוטנציאל מזכה ועל כן, יש להעדיף את האינטרס הציבורי עליו באה תעודת החיסיון להגן על פני האינטרס של הנאשמים.

13. כאמור, בנסיבות אלה, העתירה נדחית.

14. יובהר כי תוכן ההחלטה לדחות העתירה נמסר לצדדים באולם בית המשפט בנוכחות הנאשמים ואולם, כעת פורטו נימוקי דחיית העתירה.

ניתן להשיג על ההחלטה כמפורט בחוק.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, בהעדר הצדדים.